

Maminka má Crohnovu nemoc

Caroline Van Steenberg
Sarah Verstele

Pacienti mohou své otázky pokládat na **www.crohn.cz**

Tato knížka „Maminka má Crohnovu nemoc“ byla napsána ve spolupráci s

Maminka má Crohnovu nemoc

Text: Caroline Van Steenbergem

Ilustrace: Sarah Verstele

Překlad: Renée Kubešová

Autorská práva ©2020 Takeda Pharmaceutical Limited.

Takeda i logo Takeda jsou názvy (zaregistrovaných) značek Takeda Pharmaceutical Limited.

Všechna práva vyhrazena. Je zakázáno kopírovat nebo ukládat do informační databáze a/nebo v jakékoliv formě a kterýmkoliv způsobem, jak elektronickou či mechanickou cestou, prostřednictvím fotokopie, zaznamenáním nebo jakýmkoliv jiným způsobem jakoukoliv část tohoto vydání bez předchozího souhlasu nakladatele.

„Hurá!“

křičí radostně Jeník.

Tatínek uvařil špagety a on je má moc rád.

Maruška si už také naložila plný talíř.

Tatínek podává strouhaný sýr, ale maminka nechce.

Maminka běží na záchod.

„Co je mamince?“ ptá se Maruška.

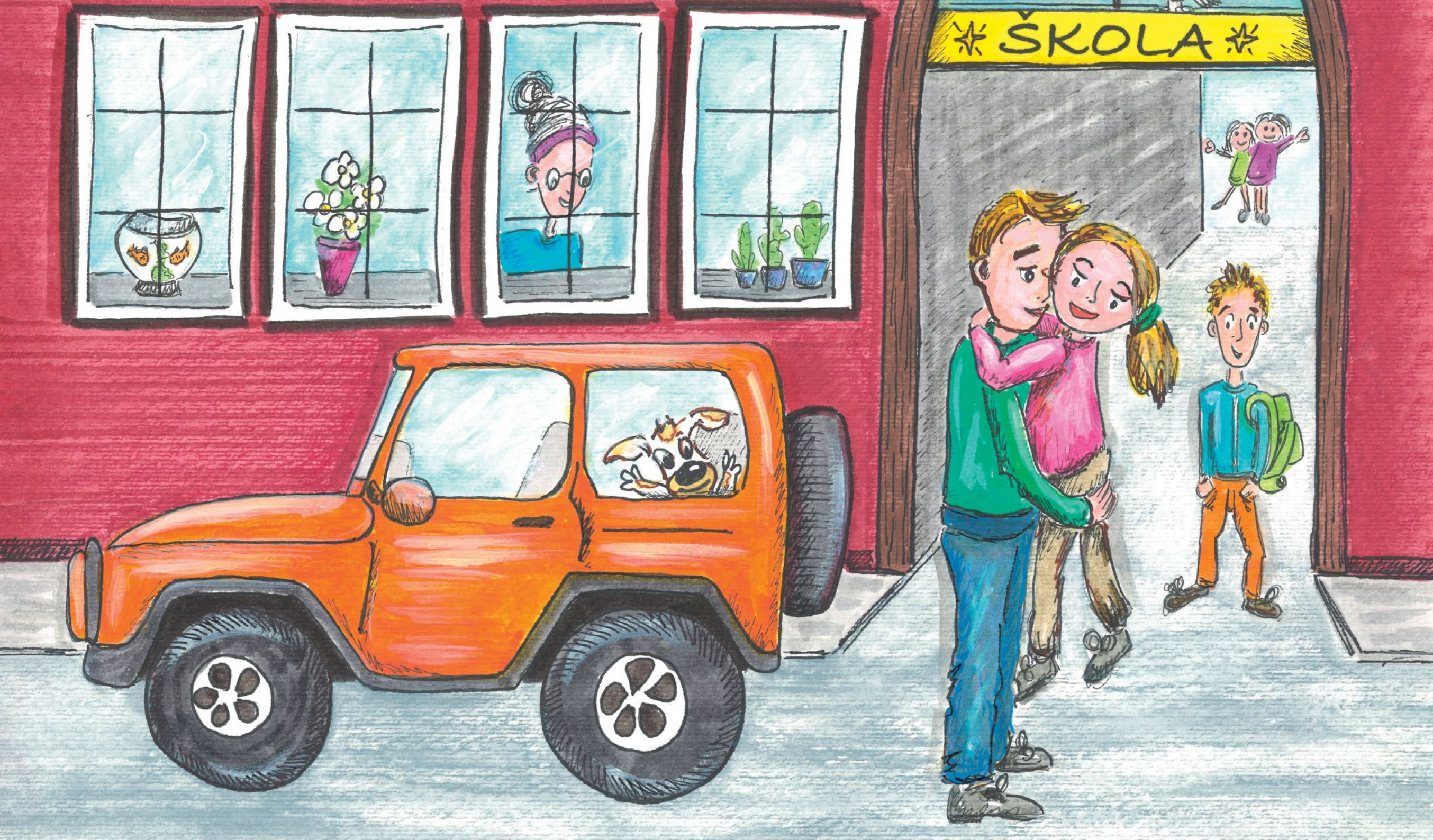
„A proč my vždycky musíme zůstat sedět, než všechno sníme, a maminka může jít pryč. To není spravedlivé.“

U jídla tatínek dětem vysvětlí, že maminku už delší dobu bolí břicho.
Má často průjem a zhubla.

„Zítra pojedeme do nemocnice,“ říká tatínek,
„ať zjistíme, co jí je.“

Maruška a Jeník jsou smutní. Už jim ty špagety tolik nechutnají.
Je těžké jíst, když nás něco trápí.

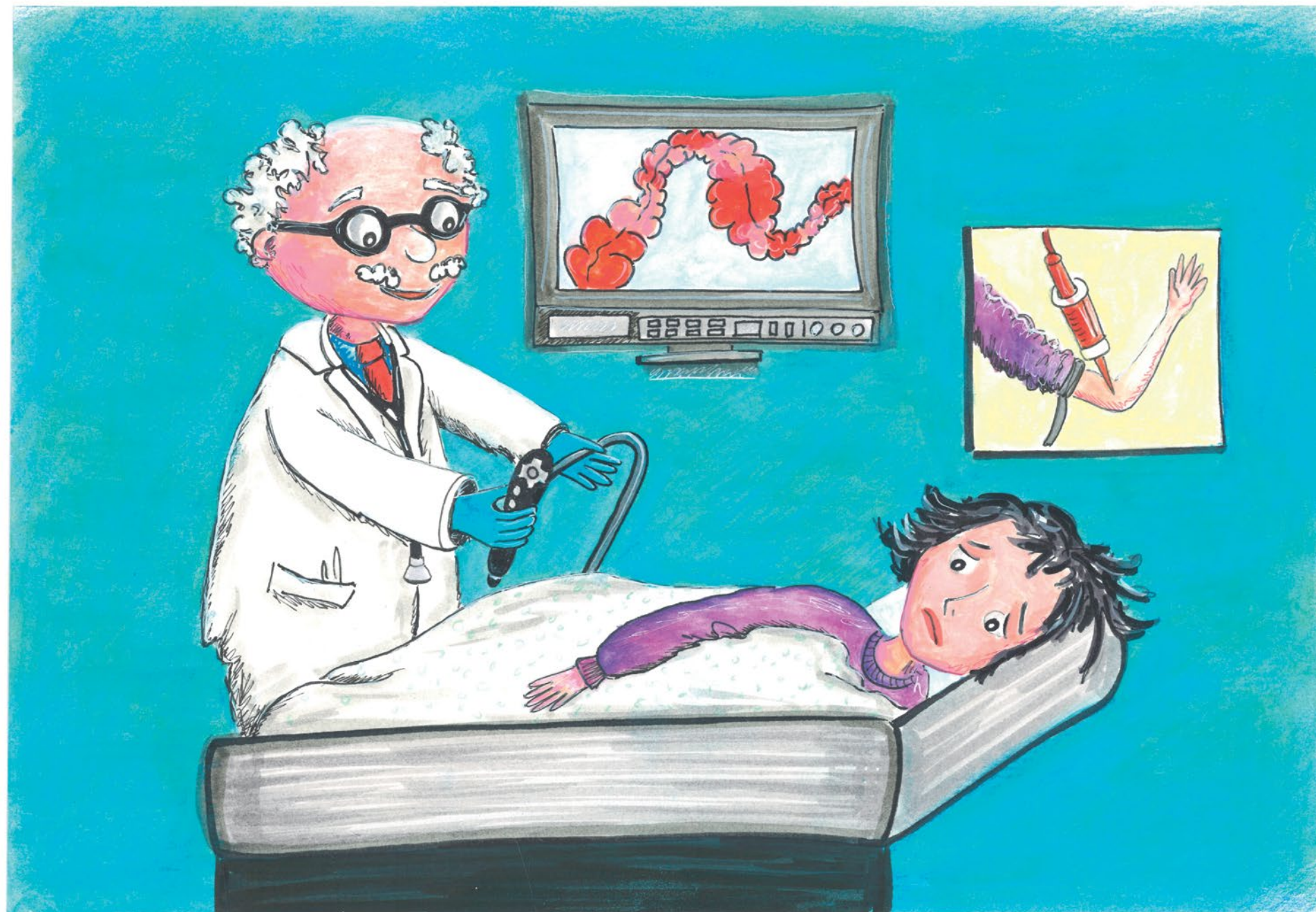
Maruška zabouchne dveře od auta.
Jeník již míří do školy.

„Počkejte,“ volá tatínek.
„Vraťte se.“

„Po škole musíte do družiny,“ říká tatínek.
„Musím přece s maminkou do nemocnice.“

Maruška se ušklíbne. Nerada do družiny chodí.
Tatínek je znovu obejmě a nastoupí do auta.

„Zítra půjdeme do zábavního parku,“
řekne s mrknutím. A Maruška se znovu usměje.

Maminka už je u pana doktora,
tatínek na ni čeká před ordinací.

„Trochu to zaštípe,“

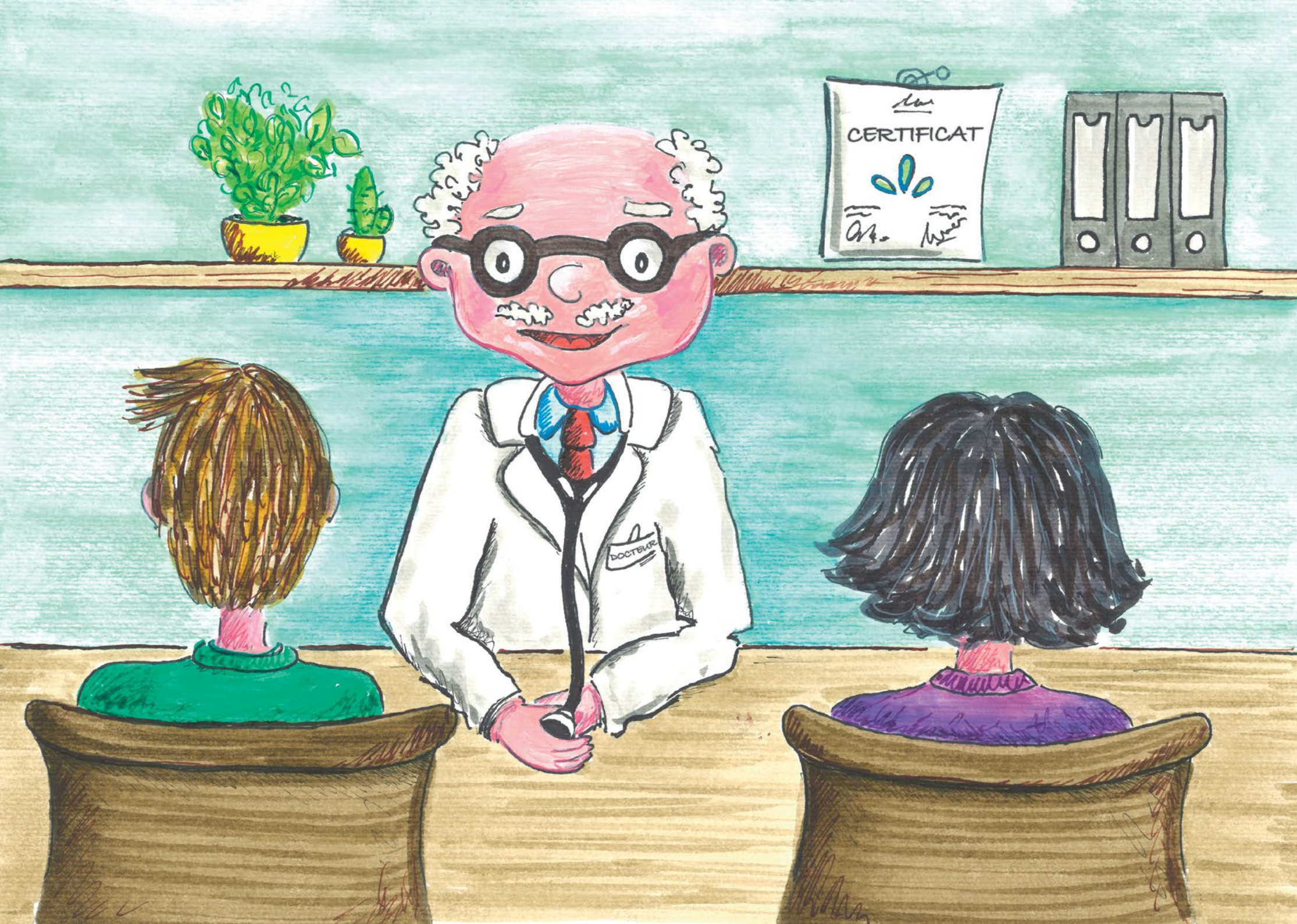
usměje se pan doktor na maminku.

Do malé zkumavky odebere trochu maminčiny krve, kterou pošle k vyšetření do laboratoře. Maminka si lehne na vyšetřovací stůl a pan doktor ji prohmatá břicho, aby věděl, kde ji to bolí. Potom se podívá pomocí přístroje dovnitř jejích střev. Není to moc příjemné, ale maminka dostala léky, takže se to dá vydržet. Naštěstí není vyšetření moc dlouhé.

Pan doktor vidí její střeva na obrazovce. Jsou červená a nateklá.

„Ted' odeberu malinký vzorek Vašeho střeva,“

říká pan doktor, „který pošleme k vyšetření.“

„Tak a je to. Můžete se obléknout.“

Pan doktor si sedne za stůl, naproti tatínka a maminky. Zeptá se maminky, co ji ještě trápí, kromě bolestí břicha a průjmu. Maminka řekne, že trochu zhubla.

„Zřejmě máte postižení střev, které se jmenuje
Crohnova nemoc.“

„Vím, o co se jedná,“ říká maminka,

a prozradí panu doktorovi, že její bratranec má ulcerózní kolitidu.

Pan doktor přitaká:

„Riziko je skutečně vyšší, pokud někdo z rodiny
trpí rovněž střevními problémy.“

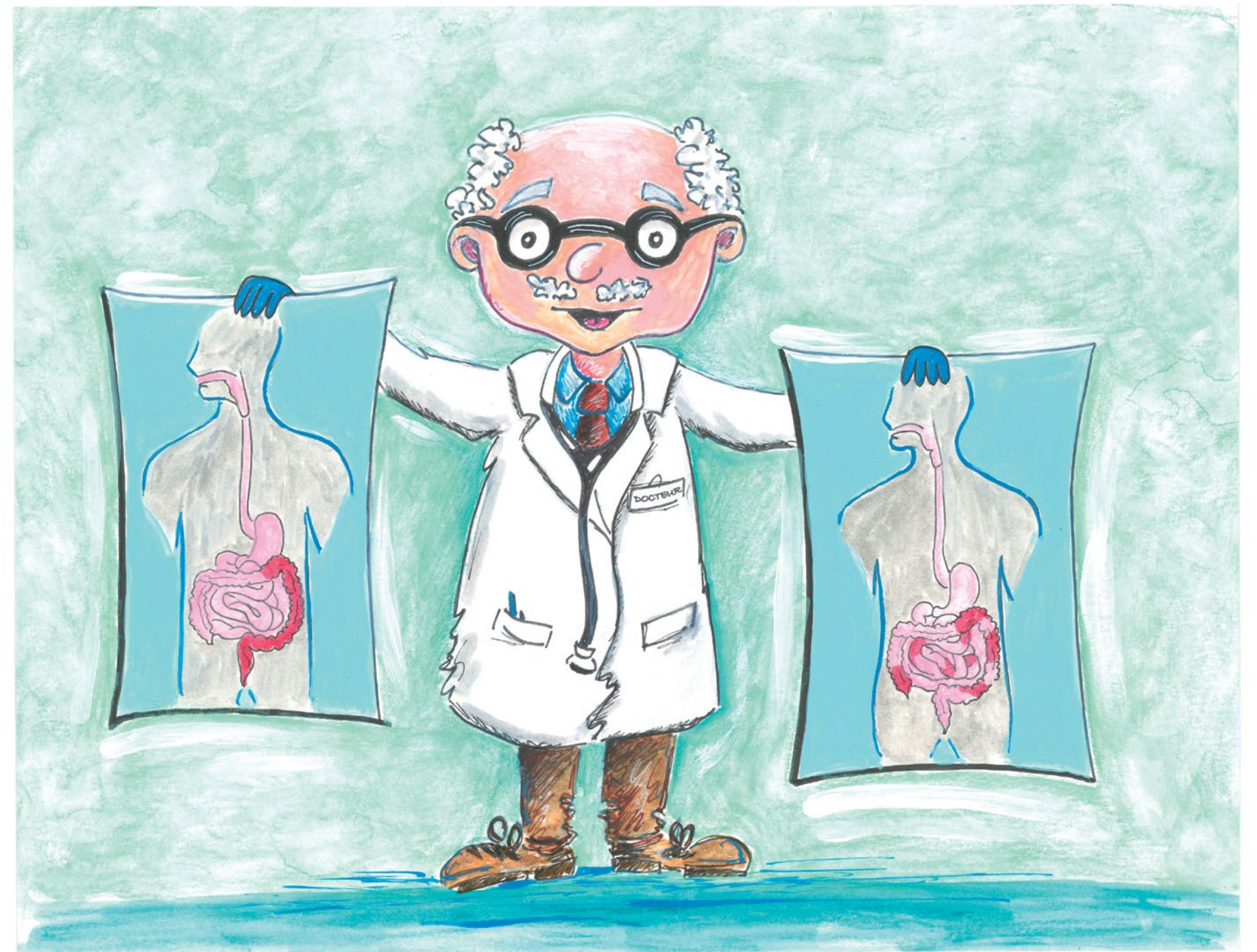
Vysvětlí, že Crohnova nemoc je autoimunitní nemoc. To znamená, že maminčin obranný systém nefunguje, jak má. Malí vojáčky, kteří normálně útočí pouze na nemocné buňky, útočí také na ty zdravé.

„Jaký je vlastně rozdíl mezi Crohnovou nemocí a ulcerózní kolitidou?“ ptá se maminka.

Pan doktor jí vysvětlí, že tyto dvě nemoci jsou si podobné. Obě způsobují potíže v oblasti břicha a k jejich utlumení je potřeba brát léky. V případě Crohnovy nemoci se zdravé a nemocné úseky střídají a mohou být i v tenkém střevě. Kdežto v případě ulcerózní kolitidy se zánět nachází souvisle, pouze v tlustém střevě

„Rozumíte mi?“ ptá se pan doktor a vše ukazuje mamince na obrázcích.

Maminka pokývá hlavou. „Dobrá,“ odpoví pan doktor. Chce, aby maminka přišla na kontrolu příští týden a zavolá jí, jakmile obdrží výsledky odebraných vzorků.

Když se Jeník a Maruška vrátí ze školy, maminka sedí v křesle.
Na stole čekají skleničky s limonádou a sušenky.

„Jeee,“ křičí Jeník, „sušenky!“

Jsou to maminčiny oblíbené sušenky. Proč tedy vypadá smutně a nejí?
„Musíme vám něco říct,“ říká maminka. „Právě jsem mluvila s panem doktorem.“

Maminka dětem vysvětlí, že má Crohnovu nemoc. To znamená, že její střeva jsou nemocná.
Někdy to moc vadit nebude, ale někdy bude mít křeče a bude muset často na záchod, jak tomu bylo poslední dobou.

„Maminka bude muset také více odpočívat,“ pokračuje tatínek.
„Může se stát, že nepůjde do práce a nebude mít dost sil, aby si s vámi hrála.“

Maruška sedá mamince na klín a obejmě ji.
Jeník jí donese sušenku. Maminku to poteší, ale nechce ji.

„Musím si dávat opravdu velký pozor na to, co sním.
Nemůžu jíst všechno, třeba ostré nebo nadýmové věci by mi ublížily.
Pokud si dám pozor, břicho mě moc bolet nebude.“

„Budeš muset zůstat v nemocnici?“ ptá se Maruška.

„Neboj,“ říká maminka. „Budu muset jezdit do nemocnice na kontroly, ale zůstanu tam pouze pokud mi bude opravdu zle.“

Maminka tedy zůstane doma, ale musí brát léky. Občas půjde na půl dne do nemocnice, kde jí dají infuzi, ale pak se vrátí domů. Pokud jí však nebude dobře a bude mít silné bolesti nebo bude krvácet, musí hodně odpočívat. V tom případě je lepší, aby zůstala na chvíli v nemocnici, kde se o ni postarají. Jeník je z toho trochu smutný.

„Ty umřeš?“ ptá se. „Ale ne,“ odpoví maminka a obejmě ho.
„Na Crohnovu nemoc se neumírá. Ale úplně se nikdy neuzdravím. Budu muset brát léky, díky kterým mi bude lépe.“

Děti mají o maminku starost.

„A my tu nemoc budeme mít taky?“ šeptá Maruška.

Maminka ji chce uklidnit. Neznamená to, že když ji má maminka, tak ji musí mít Jeník i Maruška. Riziko, že onemocní, pouze nepatrně vzroste.

„Neměj strach, Maruško,“ říká tatínek.

„Hlavně se dobře vyspi, protože zítra jedeme do zábavního parku a maminka jede s námi. Jen si bude muset někdy odpočinout.“

Maruška a Jeník jsou rádi. Už se báli, že z jejich výletu sejde.

Maruška a Jeník vstali brzy.

Dneska se přece jede do zábavního parku!

Pomalu sejdou po schodech, aby nevzbudili maminku a tatínka.

Ale v kuchyni se už svítí. Tatínek u stolu chystá snídani.

„Dobré ráno, tatínku,“ říká Maruška.
„Kde je maminka?“

„Maminka ještě spí, je unavená,“ odpoví tatínek.

„Co kdybychom ji překvapili
a svačinu nachystali spolu?“

Maruška a Jeník se přidávají k tatínkovi a překřikují se, co všechno chtějí v parku vidět.

Neustále mluví o řetízkovém kolotoči, o vláčku a o divoké řece.

Tatínek se usmívá. Bude to krásný den.

O něco později přijde maminka dolů.
Je trochu bledá.

„Máme všechno?“

ptá se.

Jeník pyšně ukazuje na nachystanou svačinu.

„Je tady ještě jedna malá taška.
Tu taky bereme?“

Ta je maminky. Má v ní léky a kartičku, díky které ji pustí kdekoli na záchod.
A teď jsou již připraveni.

„Nastupte si,“ volá tatínek.

„Jedeme!“

Jeník a Maruška běží celí šťastní k autu.

„Nejsme sami, kdo míří
do zábavního parku,“

povzdychne si tatínek a ukáže prstem na cestu.

Fronta je dlouhá, až kam Jeník dohlédne. Povzdychne si také.
Maruška má nápad.

„Zamáváme lidem,
kteří stojí za námi.“

Otočí se a mávají. Pán a paní, kteří jedou v červeném autě,
jim taky zamávají. Maruška a Jeník se smějí, baví je to.
Maminka je ale velmi bledá.

„Můžeš prosím
zastavit na
čerpací stanici?
Musím jít
na záchod.“

Tatínek sjede z dálnice.

„Už je tak pozdě!“ zlobí se Jeník.
než dojedeme do parku!“

“Den skončí ještě před tím,
Tatínek zaparkuje auto a v klidu se za Jeníkem otočí.

„Na výlet jedeme všichni. Pokud maminka potřebuje
na záchod, počkáme na ni. Zábavní park neuteče.“

Zatímco čekají, tatínek hledá v rádiu pěknou písničku.

„Vystupujeme!“

Jeník a Mařenka vyskočí z auta. Konečně jsou tady!
Maminka a tatínek ještě musí z kufru vyložit batohy a můžou jít.
U vstupu do parku na ně čeká dinosaur.
Jeník ho obejmě a Maruška ho pozdraví.

„Můžete mi dát pláněk parku, prosím?“ požádá laskavě maminka.

Dinosaurus jí jeden pláněk podá. Jeník chce vědět, na co ten pláněk potřebuje.

„Potřebuji vědět, kde jsou v parku záchody,“
odpoví maminka.

„A taky proto, abychom se rozhodli, kam půjdeme
nejdříve,“ mrkne tatínek.

„Kdo bude poslední u řetízkového
kolotoče je bábovka!“

„Je mi horko,“ stěžuje si Maruška.
„A bolí mě nohy“.

Už hodinu stojí ve frontě na divokou řeku.

„Podívej,“ říká Jeník, „za chvíli
budeme na řadě.“

Maminka se najednou chytne za břicho.
Má hrozné křeče a raději si chce jít sednout.

„Zrovna teď, když je řada
na nás?!“ říká rozhněvaně Jeník. Nechce
totiž na divokou řeku nastoupit bez maminky.

„Nezlob se Jeníku,“ říká Maruška. „Maminka nemůže za to, že ji bolí břicho.
Jsem ráda, že s námi vůbec do parku jela.“

Maruška pohladí maminčinu ruku. Jeník je stále naštvaný, ale i tak maminku obejmě.

„Můžeš si odpočinout
tady na té lavičce,
maminko,“ říká Jeník.

„A teď půjdeme na lodičky?“ ptá se Maruška.

Jeník má hlad. „A co kdybychom se nejprve najedli?“

Maminka a tatínek si s sebou vzali sendvič.

Dětem dovolili, aby si něco k jídlu vybraly sami. Oba mají chuť na hranolky.

Maminka si sedne ke stolu a rozbaluje sendviče.

„Maminko, chceš ochutnat?“ ptá se Maruška.

„Radši ne,“ říká maminka, „musím si dávat pozor.“

„Zůstane víc nám,“ škádlí Jeník maminku.

„Podívej, Jeníku!“

Jeníkovy a Maruščiny mokré nožky zanechávají v zemi otisk.
V lodičkách se dost namočily.

„A už je řada na nás,“ říká tatínek.

Maruška nastupuje do kabinky Ruského kola. Tatínek Jeníka zvedne, aby si mohl sednout a maminka si sedá také. Dveře za nimi se zavřou a Ruské kolo se dá pomalu do pohybu.

„Tam jsme byli!“ ukazuje Jeník na malý vláček.

„A tam taky!“ křičí Maruška a ukazuje na strašidelný dům.

Maruška pozoruje, jak se světla parku jedno po druhém rozsvěcují.
Schoulí se do maminčiny náruče. Byl to krásný den.

Jeník se probere ve chvíli, kdy tatínek zajiždí do garáže. Maminka také usnula.
Maruška celou cestu mluvila o rytířích a hradu, o horské dráze a o lodičkách.
Jeník seškrábe trochu cukrové vaty ze svetru a míří do obýváku.

„Můžeme se ještě dívat na film?“ zeptají se.
„S rytíři a hradu?“

„Už je moc pozdě, je čas jít spát.
Ale přečtu vám ještě pohádku,“ říká tatínek.

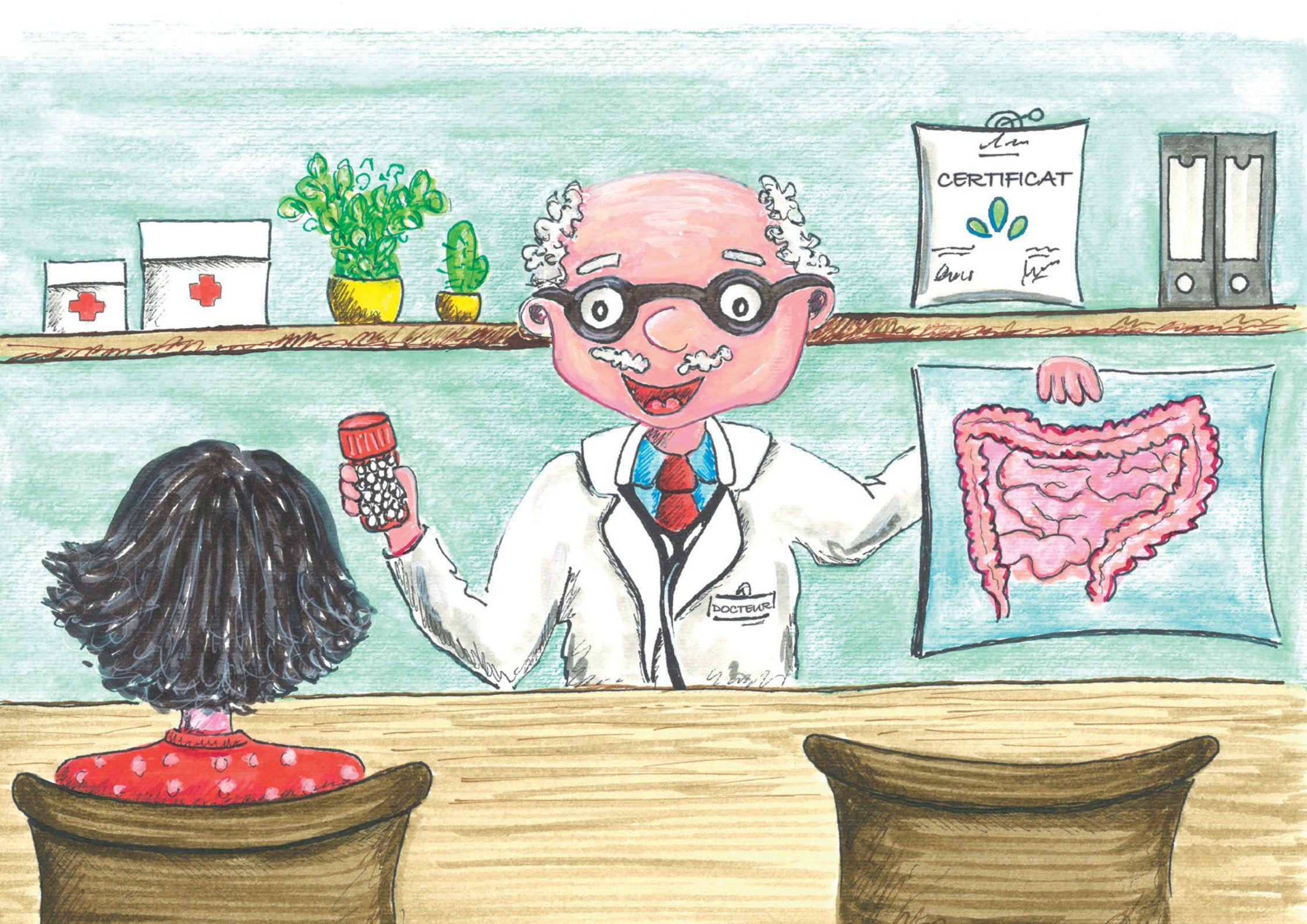
Maminka zívá. Taky chce jít spát. Dá dětem pusu na dobrou noc a jde do svého pokoje.

„Pořádně se vyspím a zítra si s vámi budu hrát,“ slibuje.

Tatínek vytáhne ze skříně zajímavou knížku o rytířích.

„Pohádku vám přečtu
až budete v pyžamu a budete mít vyčištěné zuby!“

Maruška a Jeník běží do koupelny.

Od návštěvy zábavního parku uteklo pár dní.
Maminku dnes čeká vyšetření u pana doktora.

„Vaše střevo už není červené a je méně nateklé,“

prohlásí pan doktor. „**Léky fungují, to je dobrá zpráva.**“

Maminka si oddechla, rozloučí se s panem doktorem a podá mu ruku.

Za pár týdnů přijde opět na kontrolu.

Musí si pořád dávat pozor na jídlo a brát léky.

Tatínek, Jeník a Maruška jedou vyzvednout maminku.

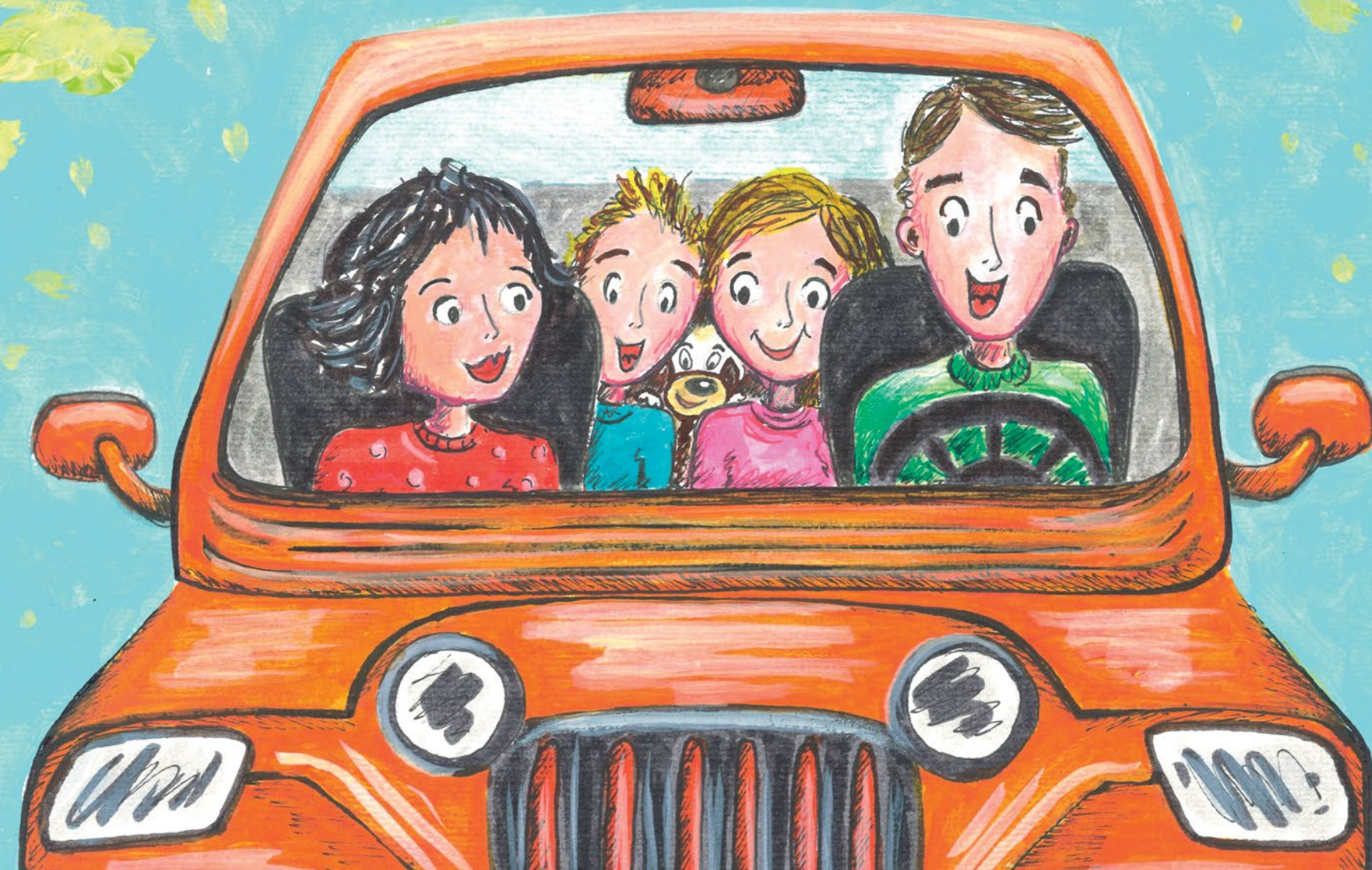
„Tak co?“

ptá se znepokojeně tatínek.

Maminka se usměje.

„Vše je v pořádku,“

odpoví.

„Musíme vám něco říct,“

říká maminka.

„Právě jsem mluvila s panem doktorem.“

Maminka dětem vysvětluje, že má Crohnovu nemoc.

To znamená, že její střeva jsou nemocná.

Někdy to moc nevadí, ale někdy bude mít křeče a bude muset
často na záchod, jak tomu bylo poslední dobou.

ISBN: 978-80-907566-3-2

